

Жалбоподателят П. Д. Г. от гр. Габрово, ЕГН ***** е обжалвал наказателно постановление №261/19.02.2021 г. на Началника на РУ Габрово, с което за това че на 11.02.2021 г., в гр. Габрово, на бул. "Столетов", до №55, не е положил грижи за опазване и съхранение на документа си за самоличност - личната карта С №648320505 като допуснал да бъде повредена, за нарушение по чл.7 ал.1 от ЗБЛД и на основание чл.81 ал.2 т.2 от ЗБЛД, му е наложена глоба в размер на 30,00 лв.

Жалбоподателят се явява лично в съдебно заседание. Същият моли съда да отмени цитираното наказателно постановление като неправилно и незаконосъобразно.

Ответникът по жалбата не изпраща представител и не взема отношение по жалбата.

От съвкупната преценка на събраните по делото доказателства, съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

На 11.02.2021 г., полицейски служители в ОД на МВР В. М. К. и Д. Г. С. извършили проверка във връзка със самоличността на жалбоподателя П. Д. Г. от гр. Габрово. Същите констатирали пукнатина в личната карта и приели, че жалбоподателят не е положил достатъчно грижи за опазването и съхранението ѝ като допуснал тя да бъде повредена.

В присъствие на жалбоподателя бил съставен АУАН бл.№ 963275 от 11.02.2021 г., който Г. подписал и получил. Въз основа на него било издадено обжалваното наказателно постановление.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прие следното:

Жалбата е подадена в срок, пред надлежен орган и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

На първо място следва да се отбележи, че не са изпълнени коректно изискванията на чл.42 т.4 и чл.57 ал.1 т.5 от ЗАНН. В приложената административнонаказателна преписка липсват данни, касаещи обстоятелствата, при които се твърди, че е извършено нарушението и доказателствата които го подкрепят. Цялата административнонаказателна преписка на практика съдържа АУАН, Наказателно постановление и копие на процесната лична карта. Не е посочено дори какви повреди са констатирани върху документа. Липсват доказателства, установяващи и доказващи извършване на нарушението от страна на жалбоподателя, особено в частта, касаеща субективната му страна.

В проведеното съдебно производство съдът констатира процесната лична карта като установи, че общото видимо състояние на документа е запазено. Има следи от захабяване и износване, но визуално, представената от Г. лична карта не е повредена драстично.

В този смисъл не се потвърждават констатациите, направени в съставения АУАН и издаденото въз основа на него Наказателно постановление.

Самостоятелно основание за отмяна на атакуваното наказателно постановление е наличието на предпоставките на чл.28 от ЗАНН: нарушението е с ниска степен на обществена опасност, няма настъпили вредни последици и застрашени обществени отношения. Г. е в затруднено материално състояние, няма доходи, което до голяма степен препятства възможността за издаване на нова лична карта. Горното обуславя ниската обществена опасност на деянието, в сравнение с обикновените случаи на нарушение от този вид - чл. 93, т. 9 НПК /с аргумент чл.11 от ЗАНН/.

Целта на административнонаказателното производство не е самоцелно санкциониране за всяка допусната нередовност. Същото има и превантивни функции, включително да способства за предотвратяване извършването на административни нарушения. Става въпрос за особена компетентност на наказващия орган за произнасяне по специален, предвиден в закона ред, а именно – при наличие на основанията по чл.28 от ЗАНН, да не наложи наказание и да отправи предупреждение, от което произтичат определени законови последици. Доколкото преценката за “маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол, неприлагането на чл.28 от ЗАНН при наличие на неговите предпоставки, е основание за отмяна на наказателното постановление, поради издаването му в противоречие със закона.

По изложените съображения съдът прие, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено.